

Mien sjöp

Doe sjteis noe dao in d'r sjtal,
Dat me dich nog bewaart is houp en al.
't Blaat is road, door d'r ros aangevraete,
me zut neet miè wo 't hoez hat gezaete.
Diene sjnit waor zao sjerp wie e metz,
En noe is dae gans gevetz.
D'r sjtièl is ouch gebraoke,
Zao höbbe ze dich in dae hook versjtaoke..
Toch kóm ich nog ins gaer bie dich sjtaon,
Um same truk nao vreuger te gaon.
Gaer zou ich dich 'n poetsbuèrt wille gaeve,
Zao höbs doe neet verdeent ouwt te waere.
Gelökkig kan ich dich nog in de heng pakke,
En laot mich dan op dae ouwe sjtool zakke.
Same kinne veer dan weer belaeve,
Wat 't laeve ós hat gegaeve.
Kepot gewirkt höbbe veer ós allebeij,
Sjus wie mit al dat anger ouwt gereij.
Jóng, wat höbbe veer allemaol gedaon,
Blief dao ins effe sjtil bie sjtaon.
Vaore en sjleuve gegrave, bäöm geplant,
Betóng gesjtort en sjpiez gemak va zand.
't Is allemaol veur ummer gedaon,
allein de herinnering blief besjtaon.

Dré Kickken.